

בדבור אחד...

1. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף כז/א
זכור ושמור בדיבור אחד נאמרו מה שאין הפה יכולה לדבר ואין האוזן יכולה לשמוע.
א. רש"י על שמות פרק כ פסוק ח (ח) זכור - זכור ושמור בדבור אחד נאמרו וכן (שמות לא) מחלליה מות יומת (במדבר כח) וביום השבת שני כבשים וכן (דברים כב) לא תלבש שעטנו גדילים תעשה לך וכן (ויקרא יח) ערות אשת אחיך (דברים כח) יבמה יבא עליה ...
ב. ספר תהילים פרק סב (יב) אחת דבר אלהים שתים זו שמעתי פי עז לאלהים.
ג. ספר ירמיה פרק כג (כט) הלא כה דברי פאש נאם ד' וכפטיש יפצץ סלע.
2. ספר גור אריה על בראשית - פרק א פסוק כא ...והנה בא לומר שיש בריות נמצאו בעולם כי למעלתם ולגדולתם אין העולם הזה יכול לקבל אותם מחמת עילוי מדריגתם ... כי לא יכול לסבול העולם הזה.
א. אורות הקודש / חלק ב / עמוד שצד
...ומשום כך צריכה היא ההויה להפריד בתחלה לחלקים היותר קטנים, וצריכות שבירות גדולות לצאת אל הפועל כדי להפריד את הנקודות. ואחר צחצוחם וזיכוכם, הלא תהיה כל נקודה כוללת כל היש בלו, והכל מלא אור ד' וכבודו.
3. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סג/א
איך אלעזר כל אדם שאין לו אשה אינו אדם שנאמר זכר ונקבה בראם ויקרא את שמם אדם.
א. מלבי"ם על מלאכי פרק ב פסוק טו - חלק באור הענין (טו) ולא אחד עשה ושאר - מביא ראיה על חטאם בזה מבריאת האדם. שה' כשברא את האדם לא בראם זכר ונקבה נפרדים זה מזה כמו שברא יתר בע"ת, כי אדם נברא תחלה לבדו וחות היתה אחת מצלעותיו והיתה עמו תחלה גוף אחד (כמ"ש חז"ל דו פרצופים נבראו) וז"ש וכי לא אחד עשה ושאר - ה' עשה את האדם גוף אחד עם שארו זו אשתו שניהם היו מחוברים יחד בעת שנעשה אדם.
4. תלמוד בבלי מסכת שבת דף לא/א
תנו רבנן מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי אמר לו כמה תורות יש לכם אמר לו שתים תורה שבכתב ותורה שבעל פה.
א. רש"י על דברים פרק ל פסוק יד
כי קרוב אליך - התורה נתנה לכם בכתב ובע"פ.
5. אורות הקדש ג עמוד פה שורה 12
אבל מדת הקדושה העליונה, שהיא השאיפה האצילית, באה אחרי שהשכל מתמזג עם הרצון, עד שאין להם כלל אותו הטבע ואותה התכונה שיש לכל יסוד מהם בפני עצמו, אלא אור של איזה מה חדש יוצא ממיזוגם בצביון של דעת המלא תפארת, המופיע נשמות יסודיות לבנין עולמים עדי עד.
6. ספר ליקוטי תורה, תרומה כה
והתורה רמז למוח בפנים רמז ל"י כי תחלה היה לוח אחד לחת כתיב ובעון העגל נעשה ב' כנודע.
א. ספר שמירת הלשון ח"ב, כז
ומה יפה בזה מליצת חכמינו זכרונם לברכה, מה שאמרו על הפסוק (שמות ל"ב ט"ז), "והלחת מעשה אלקים חמה". לחת כתיב, שהיו שתיחן שוות, (והובא בפרוש רש"י), ורצה לומר, ונראים כלוח אחד... שאין יתרון לזה מזה, וגם שהיו נראין כלוח אחד...
7. תלמוד בבלי מסכת חגיגה דף יב/א
תנו רבנן בית שמאי אומרים שמים נבראו תחלה ואחר כך נבראת הארץ שנאמר בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ ובית הלל אומרים ארץ נבראת תחלה ואחר כך שמים שנאמר ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים... וחכמים אומרים זה וזה כאחת נבראו שנאמר אף די יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קורא אני אליהם יעמדו יחדו.
א. ספר דרך חיים - פרק ו משנה י
ואין לומר הלא השמים והארץ בעצמם הם מחולקים, דבר זה אין קשיא כי השמים והארץ הם מתחברים ביחד כמו העיגול והמרכז שבתוכה, שלכן אמרו חכמים שנבראו שמים וארץ יחדיו ואין זה בלא זה כדכתיב קורא אני עליהם יעמדו יחדיו כדאיתא בפי אין דורשין (חגיגה י"ב, א') שאין זה בלא זה וכמו שיתבאר בסמוך שהם דבר אחד ביחד, ולפיכך השמים והארץ מיוחדים הם והדבר שהוא מיוחד שייך לומר שהוא קנין אל הקב"ה לגמרי שהרי אין דבר עמהם שתוכל לומר כי עוד יש דבר עמהם.
8. ערפלי טוהר עמוד צה
אין להיבהל מקיבוץ הפכים גדולים כפי המפורסם, כי כל הנראה לרבים כדברים חלוקים והפוכים הוא רק מפני קטנות שכלם וצמצום השקפתם, שאינם רואים כי אם חלק קטן מאד של השלימות העליונה, וגם זה החלק בצורה מקולקלת מאד. אבל בעלי הדיעה המחוררת, מחשבתם מתפשטת למקומות שונים ומרחבים גדולים, ותופשים את אוצרות הטוב שבכל מקום, ומאחדים את הכל ביחד ביחודא שלים.
א. אגרות הראיה עמ' מט.
הבנה פשוטה וישרה, שכל מה שאנו רואים, שומעים ומרגישים, מכל העניינים וק"ו מעניינים המוסריים והשכליים, וביותר מעניינים האלקיים, הכל תמה בתור מלבושים, שמות, שתחתם נמצא תוך עצמי ליותר קיים ויותר חי ואחדותי, שבוה הכל מתאחד.
10. תלמוד בבלי מסכת גיטין דף ס/ב
דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרן על פה דברים שבעל פה אי אתה רשאי לאומרן בכתב.
11. אורות הקודש / חלק ב / עמוד שצד
התכלית האחרונה של כל ההויה כולה הוא גילוי אור ד', ברום תענוגו העליון, באחדות עליונה כזאת, שלא יהיה שום ניצוץ חיים שהיש העצמי שלו לא יתעלה למעלה הרוממה מכל רוממות זאת. ואז יהיה העילוי של כל ההויה כולה זורח בכל פרט ופרט בפני עצמו, כדוגמא של אספקלריא, שכל מה שעומד נגדה מוזרח ונראה בה, ואין קץ לאושר גדול זה. ומשום כך צריכה היא הדויה להפריד בתחלה לחלקים היותר קטנים, וצריכות שבירות גדולות לצאת אל הפועל כדי להפריד את הנקודות. ואחר צחצוחם